

[Finansministeren.]

beskatningsbudget efter, må det blive et skøn, og dér kan selvfølgelig to skøn komme til at stå over for hinanden. Man kan ikke sige, at det ene skøn er rigtigere end det andet; men jeg tror, at enhver, der står i den situation, jeg står i, vil sige: vi skønner så forsigtigt, vi kan. Vi skal ikke overraskes af at have skønnet for optimistisk, vi bygger stort set på de forudsætninger i vort skøn, som de mennesker i vore departementer, der har arbejdet med disse sager i 20 år under skiftende regeringer, har fremført som deres opfattelse.

Under dette arbejde er man kommet ind på den forhøjelse, som fremgår af ændringsforslaget til § 1 i dag, de 760 mill. kr., som kildeskatten efter det fornyede skøn stiger med. Hr. Lysholt Hansen omtalte også dette ændringsforslag, og jeg skal gerne gøre nogle bemærkninger hertil.

Denne forhøjelse vil kommunerne først få udbetalt den 1. november 1971, og hr. Lysholt Hansen mente, at det var et fortolkningsspørgsmål, om kommunerne burde vente så længe med at få disse beløb udbetalt. Heri kan jeg ikke være enig med det ærede medlem. De gældende regler i kildeskattelovens § 64 går ud på, at kommunerne hver måned skal have udbetalt forskud på kommuneskatten, som skatteyderne og de indeholdelsespligtige indbetaler til staten sammen med den øvrige indkomst- og formueskat. Forskudsbeløbet skal beregnes som en tolvtedel af det årlige kommuneskatteprovenu ifølge det for den enkelte kommune gældende overslag, altså den enkelte kommunes budget. For hvert indkomstår skal der foretages en endelig regulering af forskellen mellem de udbetalte forskudsbeløb og den endelige kommuneskat, som den er blevet indbetalt til kildeskattedirektoratet. Denne regulering sker den 1. november i det følgende år.

Hele afregningsordningen med kommunerne bygger på det princip, at disse vedtager deres overslag for det kommende regnskabsår inden den 1. oktober og indberetter den budgetterede indkomstskat til kildeskattedirektoratet pr. 1. oktober. I løbet af regnskabsåret får de så måned for måned udbetalt forskudsbeløb svarende til den indtægt, de har regnet med ved fastlæggelsen af deres budget. Derved opnår kommunerne en

sikkerhed for, at de i regnskabsårets løb modtager et indkomstskatteprovenu, der er tilstrækkeligt til at dække de udgifter, de har påtaget sig at afholde. Hvis det senere viser sig, at deres provenuskøn afviger fra den faktiske skattebetaling, bliver forskellen som nævnt reguleret efterfølgende.

Jeg er tilbøjelig til at tro, at princippet i denne ordning er rigtigt. Det ser nu ud til, at kommunerne vil få udbetalt et forskelsbeløb i 1971. I denne forbindelse må man huske på, at det under kildeskatten er vanskeliggere at budgettere indkomstskatten nøjagtigt end under det gamle skattesystem, og det er jo ikke sikkert, at kommunerne hvert år vil undervurdere provenuet af indkomstskatten. Hvis der i de følgende år sker en overvurdering af indkomstskattens provenu, vil mange kommuner få god brug for den reserve, de nu får udbetalt i 1971. Jeg vil gerne føje til, at den sikkerhed, kommunerne nu har for at få indbetalt det, de efter deres budget skal have, fritager dem for enhver risiko med hensyn til, om skatteindtjeningen fastholdes. Skulle de spøgelse vise sig, som hr. Lysholt Hansen søgte at fremmane i formiddags, nemlig at vi får arbejdsløshed, og at skatteindtægterne falder sent på året, ja, så er kommunerne sikret mod denne risiko ved den ordning, der her er lavet, og så får vi ikke 760 mill. kr. mere ind; så bliver det staten, der kommer til at betale for så i 1971 at skulle kræve penge op hos kommunerne for det, staten har udlagt for dem.

Hr. Lysholt Hansen har sagt, at årsoversigtens indtægtsstigningsskøn for 1969 viser, at især B-skatteyderne har tjent mere, end vi har regnet med i vort skøn. Men ét er, at man ud fra økonomiske overvejelser af samfundsproduktet og de enkelte borgeres andel heri kan finde frem til indtægtsstigninger. Noget andet er, hvad de enkelte selv har angivet, og de enkelte har nok ikke angivet indtægtsstigninger, som er så store som dem, der viser sig at blive det økonomiske resultat af deres virksomhed i året 1969.

Jeg skal ikke gøre nogen bemærkninger i øvrigt til hr. Lysholt Hansen, som jo fremmadede de hårdeste virkninger for produktion, investeringer og beskæftigelse. Jeg kan måske erindre hr. Lysholt Hansen om, at i den korte tid, han har været i opposition, har hans parti flere gange manet arbejdsløs-